

sker hun at gøre brug af den, ja, så afhænger det jo af arbejdsgiverens velvilje.

Når regeringen har været så længe om så lidt, giver det selvsagt ikke de store forhåbninger om, at forslaget kan forbedres under udvalgsarbejdet, men vi vil da gøre forsøget.

SF har jo tidligere fremsat et noget mere ambitiøst forslag, som vi havde den glæde at konstatere, at en socialdemokratisk gruppe kaldet Café au lait med hr. Ole Hækkerup bakkede meget varmt op. Og det er vel ikke så naturligt, i og med at forslaget ikke var SF's alene, idet vi havde ladet os inspirere af HK, SiD og Kvindeligt Arbejderforbund, som jo netop har mange af de lavtlønnede grupper, som har haft svært ved at bruge den nuværende orlovsperiode. Det forslag vil vi naturligvis lægge frem under udvalgsbehandlingen og da også håbe på, at Café au lait-gruppen vil støtte det, den tidligere selv har sagt.

Vi mener faktisk, at det er væsentligt, at vi sætter barnet i centrum. Desværre tyder ikke meget på, at regeringen er til at bevæge, men vi gør som sagt forsøget.

Et af de punkter, vi vil forsøge at forbedre forslaget på, er de kræmmeragtige regler om bortfald af rettigheder for dem, der af økonomiske årsager er nødsaget til at vælge en kortere orlovsperiode.

Lidt, men godt, er en vending, som jeg ofte har brugt om kvalitetsprodukter. I forhold til lovforslaget her kan jeg ikke bruge den vending, men kun sige: Det var lidt at vente så længe på.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Det krævede en stor anstrengelse fra hr. Ole Sohn at sige, at forslaget i princippet trækker i den rigtige retning, og så alligevel at fremstille det som et problem.

Men jeg vil gerne sige, at jeg fuldstændig deler hr. Ole Sohns ønske om at gøre det mere fleksibelt for børnefamilierne, og jeg opfatter det her lovforslag som noget, der gør det mere fleksibelt for børnefamilierne, også uden at de mister rettigheder.

Og så kan jeg altså ikke genkende billedet af, at regeringen har gjort »lidt« for børnefamilierne. Lad mig bare nævne som eksempel – og det var jo i øvrigt sammen med bl.a. SF – pinsepakken, hvor man lavede en langsommere aftrapning af tidspunktet for fuld egenbetaling i daginstitutioner. Det kostede 300 mio. kr.

Hvis jeg husker hr. Ole Sohns indlæg under den forrige debat ret – nu har jeg lige glemt lovforslagsnummeret – så var han netop meget optaget af – hvad jeg selvfølgelig er glad for som socialdemokrat – at de borgerlige var økonomisk uansvarlige, når de ikke ville være med til at finde godt 150 mio. kr.. Hvis 300 mio. kr. – det dobbelte af det, hr. Ole Sohn selv brugte til at anklage de borgerlige for at være økonomisk uansvarlige – om året som led netop f.eks. i aftrapningen i forbindelse med, hvornår der var fuld egenbetaling i daginstitutioner, som det blev indført med pinsepakken, er et eksempel på »lidt«, så har jeg svært ved sådan at se den fuldstændige sammenhæng mellem beløbsstørrelserne i SF's verden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Hækkerup, at jeg anerkender fuldt ud pinsepakkens gode elementer.

Nu går jeg ud fra, at hr. Ole Hækkerup er meget opmærksom på, at det faktisk var SF og Enhedslisten, som bar pinsepakken igennem, og som også pressede på for at få de børnepolitiske tiltag. Og som altid, når vi presser på for at få nogle forbedringer, deltager vi også i finansieringen. Det gjorde vi med pinsepakken.

Regeringen kunne med lidt mere held, end det fremsatte forslag er et udtryk for, have kontaktet SF og Enhedslisten. Så er jeg hundrede procent overbevist om, at forslaget ville have været bedre. Det ville have været væsentlig mere i overensstemmelse med Café au lait-gruppens intentioner, og det havde ikke engang været nødvendigt at lave et snævert flertal, for Kristeligt Folkeparti har leveret forslag, som går i samme retning. Vi kunne have lavet et pænt børnepolitisk udspil og fundet finansieringen uden problemer ved fælles hjælp.

Mogens Andreasen (DF):

Der er i dette lovforslag ifølge bemærkningerne tale om konsekvensrettelser og rettelser af ordenshensyn på baggrund af sabbatordningens bortfald med udgangen af marts 1999.

Af arbejdsministerens skriftlige fremsættelse af lovforslaget fremgår det, at formålet med de ændringer, der indeholdes, er, at børnefamilierne kan være mere sammen med deres børn. Samtidig har arbejdsministeren i bemærkningerne adviseret en ændring af ferieloven for at imødekomme forældres muligheder for at hol-